

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Meiroska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2022 r. w G.

sprawy z powództwa **małoletniego F. P. działającego przez matkę J. P.**

przeciwko **M. P.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego M. P. (ur. (...)) na rzecz małoletniego powoda F. P. ur. (...) alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 17.11.2017 r. w sprawie sygnatura akt I C 1888/17 z kwoty 400,00 zł miesięcznie do kwoty 700,00 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatne do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda – jego matki J. P., poczynając od dnia 6 maja 2021 r., wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia terminu płatności;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 200,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, zaś w pozostałym zakresie kosztami sądowymi, od uiszczenia których powód był zwolniony, obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 192/21

UZASADNIENIE

Małoletni powód F. P., działający przez przedstawiciela ustawowego – matkę J. P. w dniu 6 maja 2021 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko M. P. o podwyższenie alimentów z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 1000 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki, do dnia 15. każdego miesiąca, poczynając od dnia wniesienia pozwu, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Swój pozew uzasadnił (k. 3-4 akt).

W odpowiedzi na pozew pozwany M. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Swoje stanowisko w sprawie uzasadnił (k. 37 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni F. P. urodził się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego J. P. i M. P.. Związek małżeński rodziców małoletniego został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 17 listopada 2017 r., w sprawie I C 1888/17.

Sąd Okręgowy w Toruniu w punkcie V. wyroku rozwodowego zasądził od pozwanego M. P. alimenty na rzecz małoletniego F. P. w kwocie po 400 zł miesięcznie.

W chwili ustalania wysokości renty alimentacyjnej małoletni F. P. miał ukończone 8 lat i był uczniem III. klasy szkoły podstawowej. Chłopiec uczęszczał do szkółki piłkarskiej, której miesięczny koszt wynosił 70 zł. Ponadto małoletni razem z matką wyjeżdżał na wczasy w Polsce i za granicą. W chwili orzeczenia rozwodu rodzice małoletniego zamieszkiwali wspólnie w domu jednorodzinnym w P..

(Okoliczności bezsporne, dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt I C 1888/17 – k. 45 akt,
- protokół rozprawy z dnia 17 listopada 2017 r. – k. 42-44 akt I C 1888/17.)

Małoletni F. P. ma niespełna 13 lat i uczęszcza do VII. klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w G.. Jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Nie przyjmuje na stałe żadnych leków, jedynie okresowo zdarzają mu się zaziębienia. Uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego (50zł/godz.) oraz pobiera lekcję tenisa ziemnego (50 zł/godz.). Zajęcia sportowe odbywały się nieregularnie ze względu na stan epidemii.

Matka małoletniego w okresie wakacyjnym wyjeżdża z małoletnim na wczasy w kraju i za granicą.

Codzienną opieką i wychowaniem powoda zajmuje się jego matka J. P.. Matka małoletniego sprzedała dom w P. i przeprowadziła się wraz z dzieckiem do domu w Z., który jest położony około 10 km od G.. J. P. wozi syna samochodem do szkoły i na dodatkowe zajęcia. Pracuje w szkole, do której uczęszcza chłopiec, jednak godziny jej pracy nie zawsze pokrywają się z godzinami zajęć lekcyjnych dziecka.

(Okoliczności bezsporne, dowód:

- zaświadczenie o uczestnictwie w zajęciach dodatkowych – k. 10 akt,
- paragony – k. 11-13 akt,
- zeznania świadka E. K. – k. 78-79 akt,
- wyjaśnienia i zeznania powódki J. P. – k. 50-51v, 86v-87v akt.)

J. P. ur. (...) posiada wyższe wykształcenie pedagogiczne. Od 1 września 1997 r. jest zatrudniona w Szkole Podstawowej nr (...) w G., aktualnie na stanowisku wicedyrektora. Jej miesięczne wynagrodzenie wynosi 6.700 zł netto. Ponadto ukończyła studia architektoniczne i próbuje podejmować zatrudnienie w tym zawodzie.

Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z małoletnim synem. Rodzina mieszka w domu jednorodzinnym, stanowiącym wyłączną własność J. P.. Koszty utrzymania nieruchomości obejmują: koszty opału – 9.090 zł/rok, podatek od nieruchomości – 887 zł/rok, opłata za gospodarowanie odpadami – 40 zł/mies., energia elektryczna – k. 175 zł/mies.

Matka małoletniego powoda wraz z pozwanym posiada dziesięć działek budowlanych w miejscowości C.. Ponadto w 2017 r. przekazała pozwanemu połowę udziału własności nieruchomości położonej w miejscowości P. zabudowanej

domem mieszkalnym, zaś w czerwcu 2018 r. przelała byłemu mężowi 250 000 zł tytułem spłaty jego udziału we wspólnej nieruchomości.

(Okoliczności bezsporne, dowód:

- zaświadczenie o zarobkach – k. 5 akt,
- faktury – k. 14-15, 18 akt,
- decyzja o wymiarze podatku – k. 16 akt,
- zawiadomienie o wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi – k. 17 akt,
- odpis księgi wieczystej – k. 72-74 akt,
- umowa darowizny – k. 75-76 akt,
- zeznania świadka E. K. – k. 78-79 akt,
- zeznania powódki J. P. – k. 50-51v, 86v-87v akt.)

Pozwany M. P. ur. (...) posiada średnie wykształcenie w zawodzie technika informatyki oraz wyższe wykształcenie ekonomiczne. Jest zasadniczo osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Od 17 lat leczy się na nadciśnienie i przyjmuje leki, które kosztują około 200 zł miesięcznie. Od 2018 r. jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G.-D. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Również w chwili ustalania pierwotnych alimentów nie posiadał zatrudnienia. Od 2010 r. jest prezesem zarządu (...) spółka z o.o. z siedzibą w P., w której posiada 92 udziały o łącznej wartości 4.600 zł. Spółka nie wykazuje dochodów.

Pozwany w przeszłości zajmował się obrotem nieruchomościami. Działalność ta przynosiła bardzo duże, jak twierdzi pozwany „wielomilionowe” dochody, i znacznie poprawiła jego sytuację materialną. Obecnie pozwany posiada samochód osobowy T. (...) z 2015 r. oraz 1/2 udziału w 10 działkach budowlanych. Ponadto za cenę 250.000 zł nabył w ostatnim czasie zabudowaną nieruchomość położoną w B. o pow. 4000 m². Planuje na niej wybudować dom.

M. P. mieszka w G.-D. w domu jednorodzinnym, stanowiącym własność jego rodziców. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z rodzicami i pokrywa 1/3 kosztów ogrzewania nieruchomości oraz rachunków za energię elektryczną. Dotychczas utrzymywał się ze zgromadzonych oszczędności. Mimo, iż jak twierdzi, obecnie nie posiada oszczędności, a w utrzymaniu pomagają mu rodzice, swój status materialny uważa za dobry.

Pozwany oprócz małoletniego F. P. nie posiada innych dzieci na utrzymaniu. Regularnie łoży na rzecz syna sądownie ustalone alimenty, jednak zazwyczaj dokonuje przelewów z kilkunastodniowym opóźnieniem. Nie dokonuje na rzecz dziecka żadnych dodatkowych nakładów. Wykonuje kontakty z małoletnim w co drugi weekend miesiąca od piątku do niedzieli. Gdy małoletni jest pod jego opieką pomaga mu w nauce języka angielskiego i informatyki.

(Okoliczności bezsporne, dowód:

- historia operacji bankowych – k. 6-9 akt,
- zaświadczenie z PUP – k. 38 akt, odpis księgi wieczystej – k. 72-74 akt,
- umowa darowizny – k. 75-76 akt,
- zeznania pozwanego – k. 50v-51v, 79-79v, 86, 86v, 87v-88v akt.)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony zeznania świadka E. K. oraz zeznania powódki J. P. i M. P..

Wiarygodność dokumentów nie budziła wątpliwości. Pozwany kwestionował wiarygodność złożonego przez powódkę zaświadczenia o uczestnictwie małoletniego w zajęciach z języka angielskiego, jednak jego twierdzenia pozostały całkowicie gołosłowne. Fakt, iż przedstawione zaświadczenia nie stanowią rachunku w rozumieniu prawa skarbowego nie oznacza, że małoletni nie korzysta z lekcji. Co więcej pozwany mimo, iż kwestionował zasadność tego wydatku, sam przyznał, że małoletni od wielu lat uczęszcza na dodatkowe lekcje języka angielskiego. Podkreślić należy, że kwestionowany dokument jest złożony w oryginale i wystawiony przez przedsiębiorcę świadczącego usługi w zakresie nauki języka angielskiego. Ponadto zarówno powódka, jak i świadek E. K. zgodnie twierdziły, że małoletni dwa razy w tygodniu uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego, a koszt tych zajęć wynosi 50 zł za jedną godzinę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. K., ponieważ jej zeznania odnośnie sposobu ponoszenia i wysokości kosztów utrzymania małoletniego powoda były logiczne i spójne oraz znajdowały potwierdzenie w dokumentach, jak i zeznaniach stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki J. P. i pozwanego M. P. w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym.

W niniejszej sprawie należało rozważyć, czy zasadne jest podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego syna i w jakim zakresie.

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych uprawnień oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego. Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W ocenie Sądu w odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o.

W dniu ustalania wysokości dotychczasowych alimentów małoletni miał 8 lat i był uczniem III klasy szkoły podstawowej. Obecnie chłopiec ma niespełna 13 lat i uczęszcza do VII klasy szkoły podstawowej. Małoletni obecnie wkracza w okres dojrzewania, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami w zakresie odzieży, obuwia, żywienia i rozrywki. Podkreślić należy, że oboje rodzice małoletniego powoda obowiązani są troszczyć się zarówno o fizyczny, jak i o duchowy rozwój chłopca, aby należycie przygotować go do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Zatem rodzice w miarę swych możliwości zarobkowych mają obowiązekłożyć również na rozrywkę i rozwój zainteresowań syna, w tym na lekcje tenisa ziemnego, nawet jeśli chłopiec nie planuje kariery zawodowego sportowca. Warunkiem uznania tych wydatków za usprawiedliwione jest ustalenie, że leżą w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego i są zgodne z jego stopą życiową. W ocenie sądu możliwości zarobkowe pozwanego uzasadniają również pobieranie odpłatnych lekcji języka angielskiego, co niewątpliwie zaprocentuje na przyszłość i ułatwi małoletniemu znalezienie zatrudnienia. Zauważyć należy, że nawet jeśli pozwany potrafi płynnie porozumiewać się w języku angielskim, to jego pomoc w tym zakresie nie zastąpi systematycznej nauki, prowadzonej przez osobę posiadającą odpowiednie kompetencje językowe i pedagogiczne. Ponadto fakt, że pozwany pomaga synowi w nauce języka angielskiego, czy informatyki, gdyż posiada wykształcenie w tym kierunku, nie uzasadnia obniżenia jego obowiązku alimentacyjnego. Zarówno matka, jak i ojciec mają obowiązek troszczyć się o edukację syna i nieodpłatnie dzielić się z nim swoją wiedzą.

W ocenie Sądu wzrosły małegoletniego F. P. od czasu ostatniego ustalenia renty alimentacyjnej. Jednakże matka małegoletniego nie wykazała, aby miesięczne uzasadnione koszty utrzymania dziecka wynosiły ponad 2.800 zł. Zdaniem sądu uzasadnione potrzeby małegoletniego F. P. wzrosły o 500-550 zł miesięcznie. Sąd uznał, że wydatki na wyżywienie małegoletniego wzrosły o kwotę około 150 zł/mies., wydatki na zajęcia dodatkowe o 250 zł/mies., odzież i obuwie o kwotę 50 zł/mies., zaś wydatki na rozrywkę o 100 zł/mies. Z uwagi na fakt, że pozwany poza alimentami nie pomaga w sposób ciągły i systematyczny w wychowaniu małegoletniego, sąd uznał, że powinien on zostać obciążony większą częścią powyższych wydatków, tj. kwotą 300 zł miesięcznie.

Zdaniem sądu jeśli matka ponosi wyższe koszty utrzymania małegoletniego powoda, to należy uznać je za zbyt wysokie. Zauważyć należy, że chłopiec w chwili ustalania pierwotnego obowiązku alimentacyjnego również wyjeżdżał na zagraniczne wczasy i w tym zakresie nie doszło do istotnej zmiany jego uzasadnionych potrzeb. Ponadto również w 2017 r. małegoletni mieszkał około 10 km od G. i musiał być dowożony do szkoły oraz na dodatkowe zajęcia. Ponadto J. P. pracuje w szkole, do której chłopiec uczęszcza, zatem część z kosztów dojazdu byłaby przez nią ponoszona również, gdyby małegoletni nie znajdował się pod jej opieką. Powód w 2017 r. uczęszczał do szkoły podstawowej, a zatem sąd przy ustalaniu wysokości alimentów wziął pod uwagę wydatki na edukację dziecka. Zauważyć przy tym należy, że w 2018 r. wprowadzono świadczenie (...) w wysokości 300 zł rocznie, które powinno zrekompensować wzrost wydatków w tym zakresie.

Ustalając wysokość usprawiedliwionych potrzeb małegoletniego sąd kierował się zasadą, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Należy uznać, że w realiach przedmiotowej sprawy należało dokonywać tych ustaleń w odniesieniu do stopy życiowej pozwanego. Każdy z rodziców winien bowiem zapewnić dziecku takie warunki, na jakie go stać przy wykorzystaniu swoich możliwości zarobkowych i majątkowych.

Ustalając wysokość alimentów zasądzonych od pozwanego M. P. sąd doszedł do przekonania, że pozwany posiada większe możliwości zarobkowe i majątkowe niż deklaruje.

Podkreślić należy, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem – najczęściej – wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”. Podkreślić również należy, że nawet niskie dochody nie zwalniają rodziców z płacenia alimentów – rodzice zmuszeni są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że są w ogóle pozbawieni takiej możliwości, co może wymagać nawet poświęcenia części składników majątkowych.

Pozwany jest osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Nie ma innych dzieci na utrzymaniu niż małegoletni powód. Posiada wykształcenie w zawodzie informatyka i ekonomisty. Ponadto do 2008 r. był osobą bardzo przedsiębiorczą i zajmował się obrotem nieruchomości. Wówczas w krótkim czasie zgromadził pokaźny majątek, który pozwolił mu na wieloletnie życie z oszczędności. Pozwany nadal posiada majątek i mimo braku stałych dochodów inwestuje zgromadzone środki w nieruchomości oraz planuje budowę domu. Sam ojciec małegoletniego określa swoją sytuację materialną jako dobrą. Posiada majątek w postaci nieruchomości i udziału we własności nieruchomości oraz kilkuletniego samochodu osobowego. Stać go m.in. na utrzymanie samochodu oraz regularne pokonywanie trasy między G.-D. a Z..

Zdaniem sądu nie ma żadnych obiektywnych powodów, które uzasadniałyby niepodjęcie przez pozwanego jakiegokolwiek pracy. Pozwany ma możliwość znalezienia zatrudnienia, czy to w zawodzie informatyka, czy też ekonomisty. Może również powrócić do zajmowania się obrotem nieruchomościami. Sąd ocenił jego możliwości majątkowe na kwotę co najmniej 3000 zł netto miesięcznie. Ojciec małoletniego nie wykazał ile wynoszą jego konieczne koszty utrzymania. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego sąd doszedł do przekonania, że jego możliwości majątkowe pozwalają mu nałożenia alimentów w wysokości 700 zł miesięcznie.

Reasumując, sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, w pozostałym natomiast zakresie powództwo oddalił jako bezzasadne (pkt II).

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III. i IV. sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Strona powodowa uległa w 50% swojego żądania, co uzasadnia obciążenie pozwanego połową kosztów procesu. W przedmiotowej sprawie wartość przedmiotu sporu wyniosła 7200 zł, zatem opłata stała od pozwu wyniosła 400 zł. Z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, Dz.U.2021.2257 t.j.) nie została uiszczona przez małoletniego powoda. Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem połowy kosztów sądowych, w pozostałym zaś zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa. Zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (t.j. Dz.U.2015.1800) wynagrodzenie adwokata wyniosło w niniejszej sprawie 1800 zł. Zatem Sąd zasądził od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda połowę tej kwoty, tj. 900 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w punkcie V na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

POUCZENIE:

Niniejsze doręczenie następuje w trybie art. 15zsz⁹ ust. 2 zd. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 1842 ze zm.) i wywołuje skutki procesowe określone w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego zgodnie z art. 15zsz⁹ ust. 4 tej ustawy.